

Akademie für Alte Musik Berlin

Música aquàtica de Händel

Màrius Sampere,
“Temps malalt”, *Ens trobarem a fora* (2006)

“Va ser allà baix, de vegades
fins i tot més avall, i la memòria,
després d’un dinar
tan greixós, pesa figures.

Va ser, pols i somrisos retallats
per la modista cega. I vam beure
orina amb glaçons: per reduir la febre. [...]”

Programa

Palau 100
Dijous, 23.05.19–20h
Sala de Concerts

Akademie für Alte Musik Berlin (Akamus)
Georg Kallweit, concertino director

I PART

Marin Marais (1656-1728)
Tempête (Alcione)

2'

Michel-Richard Delalande (1657-1726)
Suite de *Les fontaines de Versailles*
Ouverture
Air de Ancelade
Plaintes regrets

8'

Air de Flore
Chaconne

Georg Philipp Telemann (1681-1767)
Obertura de *Wassermusik, TWV 55:C3*
Grave
Sarabande. Thetis asleep
Bourrée. Thetis awakening
Loure. Neptune in love
Gavotte. Naiads at play

24'

Harlequinade. Triton making merry
Blustery Aeolus
Menuett. Pleasant Zephyrus
Gigue. Ebb and Flow
Canarie. Jolly sailors

II PART

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Water music, HWV 348-350
I. Overture: Largo – Allegro
II. Adagio e staccato
III. Allegro
IV. Andante – Allegro da capo
V. Allegro
VI. Air
VII. Minuet
VIII Bourrée
IX. Hornpipe
X. Allegro moderato
XI. Allegro

48'

XII. Alla Hornpipe
XIII. Minuet
XIV. Rigaudon 1
XV. Rigaudon 2 – Rigaudon 1
XVI. Lentement
XVII. Bourrée
XVIII. Menuet 1
XIX. Menuet 2
XX. Gigue 1 – Gigue 2 – da capo
XXII. Minuet

Els colors sonors de l'aigua

El repertori d'aquest concert és una magnífica evocació de la fascinació que el món barroc sentia pels fenòmens naturals, per les forces de la natura i per la lluita amb els elements, especialment el medi aquàtic.

Pintures sonores de l'aigua en totes les seves formes..

Marin Marais, violagambista inigualable, va compondre quatre tragèdies musicals, i la més exitosa va ser *Alcyone*, estrenada l'any 1706. En aquesta òpera, Marais usa puntualment els instruments de forma agosarada i innovadora amb la voluntat de descriure i evocar fenòmens de la natura. El passatge de la "Tempête" (Tempesta) és l'episodi més revolucionari i corprenedor de l'òpera, fins al punt que va servir de model i referència per a multitud d'obres posteriors d'autors d'arreu del continent, entre els quals Rameau, que replicà aquesta agitació dinàmica en òperes com *Les indes galantes*, *Les boréades* o *Hippolyte et Aricie*, amb tempestes, temporals i tremolors musicalment fascinants. L'any 1723, *Le Parnasse françois... des poètes et des musiciens* publicà un comentari d'Évrard Titon du Tillet referit a aquesta tempesta que sentirem avui: "no podem oblidar la «Tempesta» d'aquesta òpera, tan elogiada pels coneixedors, i que provoca un efecte prodigiós [...] que

fa sentir alhora tot el furor i l'horror d'un mar agitat i d'un vent furiós que ressona i xiula com en una tempesta real i autèntica".

Marais i Delalande van ser coetanis estrictes i van coincidir al Palau de Versalles ocupant càrrecs a la cort i repartint-se la glòria musical a l'època més esponentosa del Barroc francès. Però després de la mort de Lully l'any 1687, tota l'activitat musical a la cort del rei Lluís XIV va estar completament dominada per la poderosa personalitat Michel-Richard Delalande. Organista de prestigi, titular a les quatre esglésies més importants de París, havia entrat a la Capella Reial amb vint-i-cinc anys com a sotsmeistre, però en pocs anys va arribar a acumular més càrrecs que el seu predecessor: superintendent de música de cambra, compositor de la Capella i mestre i compositor de la cambra del rei. Durant més de vint anys va nodrir el monarca d'un repertori festiu i brillant per a tota mena d'ocasions i

celebracions, en el qual destaquen les cèlebres dotze *Simfonies per als sopars del rei*, i els *Divertiments* per als espectacles de jocs d'aigua que es feien a les fonts escenogràfiques que dominen els jardins de Versalles. La que sentirem avui va ser composta just l'any que Delalande va guanyar la plaça a la Capella del Rei, i probablement també els seus admiració i favor.

“El dimecres 17 de juny de 1717 el riu Tàmesi va ser l'escenari d'un esdeveniment espectacular i inusual, organitzat per la corona anglesa per regenerar la imatge del rei.”

Georg Philipp Telemann segurament va conèixer aquest repertori francès, perquè va sojornar a París el 1737 i sempre va estar amatent a tots els corrents musicals que sonaven a l'estranger. Va ser un músic molt cèlebre a la seva època i un dels més prolífics a la història de la música, amb milers d'obres escrites per a tota mena de formacions. Treballador infatigable, va dur a terme activitats musicals molt diverses: no només fou compositor, sinó també director de conjunts instrumentals, mestre de capella a diverses corts, organitzador de concerts, director d'òpera, escriptor i fins i tot fundador del primer periòdic musical a terres germàniques.

En la música instrumental Telemann buscava constantment renovar les formes i l'estil, de vegades en detriment de la profunditat, però sempre amb una innegable inspiració, plena de frescor i imaginació, tot variant fins a l'infinit ritmes, formes i combinacions tímbriques. Segons Olivier Alain, "encarna l'aspecte somrient del Barroc alemany al seu apogeu".

La *Wassermusik* (Música aquàtica, marea alta i baixa d'Hamburg) va ser composta per a l'acte celebrat el 6 d'abril de 1723 amb motiu del centenari de la fundació del Col·legi de l'Almirallat d'Hamburg, una institució molt influent als afers de la ciutat, que vivia completament lligada al poderós port fluvial del riu Elba. Aquesta entitat controlava el servei de pilots, la col·locació de marques per a la navegació, la vigilància i la seguretat de les naus, i l'administració de la seguretat marina. Telemann era el compositor més important de la ciutat i les autoritats li van encomanar la música per a aquest acte, que va ser molt comentat a la premsa de l'època: dos dies després ja s'hi referia l'«Hamburger Relations-Courier», que explicava que s'havia celebrat

a la Niederbaum Haus, profusament decorada per a l'ocasió, i escenari d'un banquet esplèndid amb convidats d'honor, com el burgmestre de la ciutat, els cavallers del Consell, comerciants i capitans de vaixell, i que tots hi van rebre un tracte exquisit. I remarcava que hi va sonar "una serenata admirable composta per Herr Telemann". Segons aquesta crònica, les naus pròximes al litoral, engalanades amb banderes de colors, van afegir-se a la celebració amb salves de canons. Un altre diari de l'època informava que Telemann havia escrit un seguit de peces instrumentals "admirablement aptes per a l'ocasió", i en describia els deu moviments. La suite de Telemann es va interpretar durant el banquet i com a preludi a la *Schöne Komposition*, una mena d'himne de l'Almirallat.

L'esquema de la *Wassermusik* segueix el de les obertures a la francesa, amb algunes danses estilitzades i una instrumentació brillant. Als deu moviments de l'obra, Telemann representa el mar en tots els seus estats, i hi caracteritza personatges de la mitologia antiga relacionada amb el medi aquàtic que tota la gent del gremi amb una mínima cultura devia conèixer: la bella Tetis, mare d'Aquil·les i deessa del mar que apareix adormida dolçament en una sarabanda, i després desperta en una animada *bourrée*; Neptú, senyor dels mars i dels oceans, enamorat i capcot traduït en una dolça i planívola *loure*; les Nàïades apareixen en una vigorosa i juganera gavota, i Tritó, fill de Neptú, és representat jovialment en una arlequinada. Èol, senyor dels vents, és evocat en un passatge esplèndid, molt agitat, que representa amb violència sonora un oceà embogit i tempestuós. L'agradable Zèfir, déu dels dolços vents de l'Oest, ho equilibra tot, i dona pas als dos últims moviments que evoquen la ciutat real d'Hamburg, i el flux i reflux de la marea, representada per una giga. Aquesta marea i el seu anar i venir era importantíssima no només per al port d'Hamburg, sinó també per a finalitats més mundanes: era el sistema principal de neteja del sistema de desaigües i del clavegueram de la ciutat! Finalment apareixen els mariners de la ciutat celebrant la jornada a les tabernes del moll ballant un vigorós *canarie*.

Només sis anys abans un compatriota de Telemann fincat a Anglaterra havia compost una altra *Música aquàtica*, en aquest cas per a una excursió fluvial. El dimecres 17 de juny de 1717 el riu Tàmesi va ser l'escenari d'un esdeveniment espectacular i inusual, organitzat per la corona anglesa per regenerar la imatge del rei. Jordi I es va traslladar en la barca real tres milles amunt pel riu Tàmesi, des de Whitehall fins a Chelsea, per assistir a un sopar de gala ofert Lord Ranelagh. Al viatge van ser convidats nobles londinencs i alts dignataris de la cort, i va ser seguit des de les vores per una munió de curiosos. El seguici fluvial va ser amenitzat per una sèrie de peces musicals compostes per Georg Friedrich Händel expressament

per a l'ocasió i que són les que escoltarem al concert d'avui. D'aquell esdeveniment, en sabem molts detalls gràcies a les cròniques que en van fer diaris de l'època, i també un noble prussià que hi va assistir, Friedrich Bonet: "Cap a les vuit del vespre el rei s'instal·là a la seva barcassa. Al seu costat n'hi havia una altra amb els músics, en nombre de cinquanta, amb trompetes, trompes de caça, oboès, fagots, flautes alemanyes (traverseres), flautes franceses (de bec), violins i violes da gamba, però sense cantants. La música havia estat composta especialment pel famós Händel, originari de Halle i primer compositor de la cort de Sa Majestat. La satisfacció de Sa Majestat en sentir-la va ser tan gran que la va fer executar un total de tres vegades, dues a l'anada i una a la tornada, després de sopar, malgrat que cada interpretació durava una hora. La nit era tan agradable com es pugui imaginar, i el nombre de barcasses, de les més luxoses a les més fràgils, plenes de persones que els seguien, era in comptable. Perquè l'esdeveniment fos encara més exquisit, Madame de Kilmanseck va organitzar un sopar a la vil·la que Lord Ranelagh tenia al costat del riu, a Chelsea, on el rei va arribar a la una de la matinada. En va sortir a les tres i va tornar al palau de St. James cap a dos quarts de cinc. El baró de Kilmanseck es va fer càrrec de les despeses, i només els músics li van costar cent cinquanta lliures".

El recull de peces que va sonar en aquest extravagant i capriciós divertiment reial s'ha acabat

coneixent amb el nom de *Música aquàtica*, i consisteix en un seguit d'aires de cort i danses barroques plenes d'encant i de gran riquesa expressiva i tímbrica. Aquesta música es va tornar a interpretar a Londres en diverses manifestacions festives al llarg de trenta anys, i va ser durant molt de temps l'obra més famosa de Händel.

Però curiosament no ha perviscut cap manuscrit autògraf de la música; només en tenim l'edició que en va fer Walsh el 1734, que en recull només una desena de peces. Ell mateix en va publicar una versió per a clavicèmbal el 1743, i no va ser fins al 1788 que Samuel Arnold en va presentar la partitura completa en versió orquestral, tal com avui dia la coneixem. Tampoc no se sap l'ordre ni la disposició en què es van interpretar les peces que integren aquesta obra. Són una vintena de fragments i tradicionalment s'han tocat agrupats en tres suites, per raó de les tonalitats (Fa, Re i Sol), però no se sap si Händel ho va preveure així, ni si aquell dia van sonar d'aquesta manera. És per aquesta raó que avui l'Akademie für Alte Musik de Berlín, seguint l'edició revisada de Bärenreiter, l'interpretarà en un ordre no supeditat a les tonalitats de cada peça.

En qualsevol cas, Händel va aconseguir-hi un equilibri delicat i exquisit de sonoritats amb una combinació instrumental rica en colors i combinacions, i imbuïda d'un aire majestuós i solemne que sens dubte va plaure molt al rei i a tots els assistents.

Palau Bach

2019-2020

On la música et transforma

Concert italià
Angela Hewitt, piano
Dilluns, 25.11.19

Suites per a violoncel
Alisa Weilerstein,
violoncel
Dijous, 12.12.19

Oratori de Nadal
Jordi Savall
& Le Concert de Nations
Dimarts, 17.12.19 (Sessió I)
Dimecres, 18.12.19 (Sessió II)

Integral per a llaüt
Thomas Dunford, llaüt
Dilluns, 20.01.20
Concert extraordinari

Integral per a clavecí
Benjamin Alard, clavecí
Dimecres, 29.01.20
Concert extraordinari

Passió segons sant Joan
Philippe Herreweghe
& Collegium Vocale Gent
Dijous, 19.03.20

Passió segons sant Mateu
Philippe Herreweghe
& Collegium Vocale Gent
Dilluns, 30.03.20

Quadern d'Anna Magdalena Bach
Carolyn Sampson
& Juan de la Rubia
Dijous, 11.06.20
Concert extraordinari

Abonaments, packs a mida i entrades ja a la venda

Xavier Chavarría
Musicòleg i crític musical

Abonament Palau Bach (6 concerts) a partir de 213 euros.
Pack de 3 concerts extraordinaris per 49 euros.
Descomptes per a menors de 35 anys, grups i packs a mida d'entrades.

Més informació: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat

Aquell any...

1683

Música

Michel-Richard de Lalande, amb el llibretista Antonie Morel, compon *Les fontaines de Versailles*, en què les fonts prenen vida per lloar Lluís XIV i els seus jardins.

Història

Batalla de Kahlenberg, a Viena, en què l'exèrcit otomà del visir Kara Mustafâ és derrotat per les tropes liderades per Joan III Sobieski, rei de Polònia.

Art

Cornelis Dusart pinta una de les seves obres més conegudes: *Mercat del peix*, que actualment es pot veure al Rijksmuseum d'Amsterdam.

Cultura

L'escriptor anglès Izaak Walton mor a Winchester, als 90 anys. La seva obra més coneguda és *The compleat angler* (El perfecte pescador de canya).

Ciència

Alain Manesson Mallet publica *Description de l'Univers*, una obra en cinc volums que conté, a més de mapes d'estrelles, informacions i gravats de temàtica molt variada.

1706

Música

La tragèdia en música *Alcione*, amb música de Marin Marais i llibret d'Antoine Houdar de la Motte, s'estrena al Théâtre du Palais-Royal de París.

Història

Setge a Torí, a càrrec de l'exèrcit francoespanyol. Aquest serà derrotat finalment per les tropes del duc Víctor Amadeu II i del príncep Eugeni de Savoia.

Art

Es funda la Santíssima Trinidad del Paraná, la missió jesuítica més ben conservada del Paraguai. Serà declarada Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO el 1993.

Cultura

Mor a Londres l'escriptor John Evelyn. La seva obra més important és el *Diari*, una valuosa font d'informació sobre la vida quotidiana a l'Anglaterra del segle XVII.

Ciència

Neix a París la matemàtica, física, traductora i escriptora Émilie du Châtelet, una de les científiques més destacades de la primera meitat del segle XVIII.

1717

Música

Una cinquantena de músics estrenen la *Water music* de Georg Friedrich Händel en el transcurs d'un passeig amb barca pel Tàmesi del rei Jordi I d'Anglaterra..

Història

Triple Aliança, entre els Països Baixos, França i el Regne Unit de la Gran Bretanya, per obligar Espanya a complir les disposicions del Tractat d'Utrecht.

Art

Jean Antoine Watteau pinta el quadre a l'oli *Pèlerinage à l'île de Cythère* (Peregrinació a l'illa de Citera), considerada la seva obra més important.

Cultura

Per ordre del rei Felip V es crea la Universitat Única de Cervera, i s'ordena el tancament de les altres universitats catalanes existents.

Ciència

Mor a Amsterdam la naturalista i exploradora Maria Sibylla Merian, considerada una de les precursors de l'entomologia moderna, la branca de la biologia que estudia els insectes.

1723

Música

Georg Philipp Telemann estrena a Hamburg la seva *Wassermusik* (*Música aquàtica*), una suite orquestral coneguda també amb el títol d'"Hamburger Ebb' und Fluth".

Història

El Tractat de Sant Petersburg posa fi a la guerra entre Rússia i Pèrsia iniciada l'any anterior. Diverses províncies perses queden annexionades a l'Imperi rus a partir d'aleshores.

Art

Nicolas Coustou finalitza *La pietat* (o *Davallament de la creu*), una escultura situada fins al recent incendi a l'altar major de la catedral de Notre-Dame de París.

Cultura

Neix a la població de Kirkcaldy, a la costa est d'Escòcia, Adam Smith, filòsof i economista. Aquest pensador serà considerat el pare de l'economia moderna.

Ciència

Mor a Delft (Països Baixos), Anton van Leeuwenhoek, comerciant i científic neerlandès. A través dels nombrosos microscopis que va construir, va iniciar l'estudi de la microbiologia.

Biografies

Akademie für Alte Musik Berlin (Akamus)

L'Akademie für Alte Musik Berlin (Akamus) va ser fundada l'any 1982 a Berlín. Des dels seus inicis va esdevenir una de les orquestres de cambra d'instruments d'època més importants del món, i compta amb un historial d'èxits sense precedents. Des de Nova York fins a Tòquio, Londres o Buenos Aires, l'Akamus és convidada assíduament a les sales més importants, tant del continent europeu com d'arreu, amb gires que arriben fins als EUA i l'Àsia.

L'Akamus s'ha proclamat com un dels pilars del panorama cultural de Berlín després de tenir la seva pròpia sèrie de concerts a la Konzerthaus durant més de trenta anys i d'haver col·laborat amb l'Staatsoper de Berlín amb el seu repertori barroc des del 1994. A més, a partir del 2012 el conjunt presenta la seva pròpia sèrie de concerts al Prinzregententheater de Múnic.

Amb un total de fins a un centenar d'actuacions anuals, l'Akamus es presenta formacions adaptades, des de la música de cambra fins a repertoris simfònics. A més de treballar amb directors convidats, l'orquestra sovint toca sota la direcció d'un dels seus tres concertinos, Bernhard Forck, Georg Kallweit o Stephan Mai.

El conjunt manté una relació especialment propera i perllongada amb René Jacobs. La seva passió mútua per l'exploració de noves vies els ha dut a la redescoberta i la nova interpretació de moltes òperes i oratoris, àmpliament aclamats per la crítica internacional. Els seus enregistraments d'*El rapte del serrall* de Mozart i la *Passió segons sant Mateu* i de la *Passió segons sant Joan* de Bach han estat guardonats amb nombrosos premis. Igualment, les seves produccions al Theater an der Wien han rebut grans elogis de la premsa internacional.

Recentment l'Akamus ha estat dirigida per Emmanuelle Haïm, Bernhard Labadie, Paul Agnew, Diego Fasolis i Rinaldo Alessandrini.

La cooperació més fructífera de l'Akamus amb el cor de cambra RIAS-Kammerchor ha produït enregistraments guanyadors de molts premis. Entre els seus convidats habituals s'inclouen solistes de renom internacional, com Isabelle Faust, Andreas Staier, Alexander Melnikov, Anna Prohaska, Werner Güra, Michael Volle i Bejun Mehta. Juntament amb la companyia de dansa Sasha Waltz & Guests, l'Akamus ha desenvolupat produccions exitoses, com *Dido & Aeneas* (música de Henry Purcell) i *Medea* (música de Pascal Dusapin).

Amb més d'un milió de CD venuts, l'Akamus és una orquestra de gran èxit internacional. Els seus enregistraments han guanyat tots els guardons importants en l'àmbit de la música clàssica, com el Grammy, Diapason d'Or, Cannes Classical, Gramophone, Edison, MIDEM Classical, Choc de l'Année i Jahrespreis der Deutschen Schallplattenkritik. L'any 2006 l'Akamus va rebre el premi Telemann de Magdeburg i el 2014 el Bach Medal i l'Echo Klassik.

Les produccions en CD més recents de l'Akamus inclouen: els *Concert per a violí* de Bach, amb Isabelle Faust; les *Cantates dialogades* de Bach, amb Sophie Karthäuser i Michael Volle; la *Missa Solemnis* de Bruckner, amb el RIAS-Kammerchor, sota la batuta de Łukasz Borowicz; *Cantata*, un nou enregistrament amb Bejun Mehta, i la *Gran Missa en Do menor* de Mozart, amb el Chor des Bayerischen Rundfunks, sota la batuta de Howard Arman.

Georg Kallweit, concertino director

Concertino i solista de l'Akademie für Alte Musik Berlin, Georg Kallweit és conegut com un dels especialistes més reclamats del seu àmbit, centrat en el repertori solista de violí barroc i en el lideratge d'orquestrades.

A més de la seva tasca a l'Akamus, ha treballat habitualment com a concertino i solista amb nombroses orquestrades dedicades a la interpretació amb criteris històrics i també moderns, com l'Ensemble Resonanz Hamburg o la Deutsches Sinfonie Orchester. També ha col·laborat amb el llaütista Björn Colell en el duo Ombra e Luce, conjunt que se centra en la música barroca italiana primerenca.

Ha participat en més d'una setantena d'enregistraments, molts dels quals guardonats amb premis internacionals. Els seus àlbums inclouen la interpretació de concerts per a violí amb l'Akademie für Alte Musik Berlin per a Harmonia Mundi France, música de cambra amb la Berlin Barock Copmagney i els recitals amb Ombra e Luce.

Les seua carrera musical l'ha dut per tot Europa i l'Amèrica del Nord i del Sud i també a l'Àsia. Com a professor imparteix classes a les escoles de música de Leipzig, Weimar, Berlín, Rostock, Hèlsinki i Sant Petersburg, i forma els músics de la jove orquestra barroca Bachs Erben.

Akademie für Alte Musik Berlin (Akamus)

Violins I

Georg Kallweit, concertino
Kerstin Erben
Uta Peters
Edburg Forck

Violins II

Dörte Wetzell
Rahel Mai
Thomas Graewe
Stephan Mai

Violes

Clemens-Maria Nuszbaumer
Annette Geiger
Anja-Regine Graewel

Violoncels

Jan Freiheit
Barbara Kernig

Contrabaix

Michael Neuhaus

Clave

Raphael Alpermann

Llaüt

Michael Freimuth

Flauta travessera

Christoph Huntgeburth
Liane Sadler

Oboè

Xenia Löffler
Magdalena Karolak

Trompes

Erwin Wieringa
Miroslav Rovenský

Fagot

Györgyi Farkas

Trompetes

Ute Hartwich
Daniel Bietenhader

Timpaní

Francisco Manuel Anguas
Rodríguez

Playlist

*I would like a man now who is rich, and who can give me a boat – a sailboat.
I want to own it and let him pay for it. My first love is the sea and water, not music.
Music is second”.*
Nina Simone

La Música aquàtica de Händel ocupa un lloc privilegiat en el cànon universal, però no és l'única obra consagrada a pintar l'aigua i el seu moviment amb sons. Heus aquí alguns altres exemples:

Georg Philip Telemann: Wassermusik

Aquesta suite en deu moviments va ser escrita per celebrar el centenari de l'Almirallat d'Hamburg l'any 1723. Per la seva situació geogràfica, Hamburg era un port amb molta activitat i Telemann descriu el riu Elba posant en joc les deïtats mitològiques de l'aigua: el somni de Tetis, l'amor de Neptú, les nimfes Nàïades jugant, Tritó fent bromes, Aeolus com a déu del vent i els mariners feliços.

Le Concert des Nations, Jordi Savall, Alia Vox

Franz Liszt: Au bord d'une source

Pertanyent a la primera de les tres suites dels seus *années de pèlerinage* (un total de 26 peces), és una obra mestra que inclou una gran varietat de números, que van des dels focs d'artifici a les afirmacions sentimentals més commovedores i sinceres. Escrit a Suïssa entre el 1848 i el 1854, mentre havia escapat de París per l'escandalós *affaire* amb la comtessa Marie D'Agoult, l'aigua d'una font acaba sent la inspiració d'una meravellosa obra de gran desafiament tècnic.

Murray Perahia, Sony

Claude Debussy: La mer

Aquests tres esbossos simfònics escrits davant el canal de la Mànega van ser estrenats a París l'any 1905. Amb la seva rica suggestió, encisadores harmonies i subtilitat, descriuen l'oceà evitant la monotonia a través de multitud de representacions de l'aigua que evocuen des de la sensació de sacseig de les ones fins a les petites gotes. Per al genial pianista Sviatoslav Richter, aquesta obra “*està situada al costat de la Passió segons sant Mateu o L'Anell del Nibelung. ¿Alguna vegada em podré cansar d'escoltar-la, contemplar-la i respirar-ne l'atmosfera? Cada vegada és com la primera! Un enigma, un miracle de reproducció natural; pura màgia!*”

Lucerne Festival Orchestra, Claudio Abbado, Deutsche Grammophon

Ralph Vaughan Williams: A sea symphony

Estrenada a Leeds l'any 1910 sota la direcció del mateix compositor, aquesta és la seva simfonia més extensa. Inspirada en versos lliures del *Leaves of grass* de Walt Whitman, aquesta estructura més fluida que la mètrica tradicional ajudava a definir el mar. Al mateix moment a Anglaterra hi ha altres obres influïdes per l'obsessió nàutica, com les partitures d'Stanford (*Songs of the sea*), Elgar (*Sea pictures*) o Bridge (*The sea*).

London Philharmonic Orchestra, Bernard Haitink, EMI

Maurice Ravel: Jeux d'eau

“*Els Jeux d'eau, publicats el 1901, són l'origen de totes les novetats pianístiques que volia fer notar en la meua feina. Aquesta peça, inspirada en el so de l'aigua i els sons musicals de fonts, cascades i rierols, es basa en dos motius, com ara una sonata, sense estar subjecta al pla tonal clàssic*” (M. Ravel, *Esbós autobiogràfic*, 1928).

Aquest és un dels primers exemples d'impressionisme musical en Ravel. Mentre estudiava amb Gabriel Fauré, el mestre va demanar fer un exercici relacionat amb l'aigua. Fauré, en rebre el treball de Ravel, va dir a la seva classe: “*Monsieur Ravel, avui donarà la lliçó vostè*”. El pianista Ricard Viñes va estrenar l'obra l'any 1902. Vlado Perlemuter, Nimbus Records

Eduard Toldrà: Vistes al mar

Evocacions poètiques per a quartet de corda escrites a partir del poema *La ginesta* de Joan Maragall, van ser estrenades al Palau de la Música Catalana l'any 1921. Amb aquest gust propi per la Mediterrània, i tenint al cap els *Quartets* de Beethoven (de qui va ser el primer a presentar els disset *Quartets* a Catalunya), va escriure una de les pàgines més originals i boniques del repertori català. Els tres moviments descriuen la “Costa Brava”, la immensitat de la natura en un preciós “Nocturn” contemplatiu i un tancament més festiu i alegre a “Veles i reflexos”.

Quartet Casals, Harmonia Mundi

Discografia

Palau 100
Akademie für Alte Musik Berlin
09.05.19

M. Marais: *Tempête (Alcione)*

Le Concert des Nations. Jordi Savall, director. Alia Vox.

Tafelmusik Baroque Orchestra. Jeanne Lamon, directora. Analekta.

Orchestre de Chambre Jean-Françoise Paillard. Jean-Françoise Paillard, director. Erato.

M. R. Delalande: suite de Les fontaines de Versailles

Ensemble La Simphonie du Marais. Hugo Reyne, director. Harmonia Mundi.

G. Ph. Telemann: obertura de *Wassermusik*, TWV 55:C3

Akademie für Alte Musik Berlin. Harmonia Mundi.

Musica Antiqua Köln. Reinhard Goebel, director. Archiv-Produktion.

Zefiro Baroque Orchestra. Alfredo Bernardini, director. Ambroise.

The King's Consort. Robert King, director. Hyperion.

Collegium Pro Musica. Stefano Bagliano, director. Stradivarius.

G. F. Händel: *Water music*, HWV 348-350

Akademie für Alte Musik Berlin. Harmonia Mundi.

English Baroque Soloists. John Eliot Gardiner, director. Philips.

Le Concert des Nations. Jordi Savall, director. Alia Vox.

The King's Consort. Robert King, director. Hyperion.

Zefiro Baroque Orchestra. Alfredo Bernardini, director. Ambroise.

The English Concert. Trevor Pinnock, director. Archiv-Produktion.

Concentus Musicus Wien. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Le Concert Spirituel. Herve Niquet, director. Glossa.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

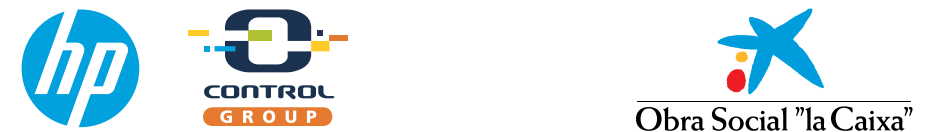

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Palau 100 - Cicle Philip Glass
Dilluns 27.05.19–20 h
Sala de Concerts

Suzanne Vega, veu
Collegium Vocale Gent
Ictus Ensemble
Georges-Elie Octors, director

Ph. Glass: *Einstein on the beach*

Preus: 15, 20, 30, 40 i 60 euros

Palau Bach
Dijous 06.06.19–20 h
Petit Palau

Thomas Dunford, llaut

J. S. Bach: integral de l'obra per a
llaüt (III)

Preu: 20 euros

Palau Bach
Dimecres 12.06.19–20 h
Sala de Concerts

Dorothee Miels, soprano
Hana Blažíková, soprano
Alex Potter, contratenor
Thomas Hobbs, tenor
Krešimir Stražanac, baix
Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe, director

J. S. Bach: *Missa en Si menor*,
BWV 232

Preus: 30, 40, 60 i 90 euros